

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně Mgr. Jaroslavou Krivánkovou ve věci

žalobce: P. K.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová
25, 225 08 Praha 5 (dále i ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 27. 8. 2021 proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 7. 2021 č. j. X. o
invalidní důchod

takto:

I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení č. j. X. ze dne 22. 7. 2021 a
jemu předcházející rozhodnutí č. j. X. ze dne 27. 4. 2021 se zrušují a věc se vrací
k dalšímu řízení žalované.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení č. j. X. ze dne 27. 4. 2021 byla zamítnuta žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu z důvodu nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění z důvodu, že podle posudku OSSZ Karlovy Vary ze dne 6. 4. 2021 není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 25 %.
2. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, o nichž bylo rozhodnuto rozhodnutím žalované č. j. X. ze dne 22. 7. 2021, kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila výše uvedené rozhodnutí s tím, že žalobce není dle posudku České správy sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) ze dne 14. 7. 2021 invalidní. Žalobou ze dne 27. 8. 2021 doručenou zdejšímu soudu dne 1. 9. 2021 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované, přičemž žalobu odůvodnil tím, že s rozhodnutím vydaným v námitkovém řízení nesouhlasí, neboť má zato, že jeho zdravotní stav odpovídá invaliditě prvního stupně, byl nedostatečně zjištěn a následně chybně posouzen. Rozsudkem zdejšího soudu č. j. 16 Ad 61/2021-50 ze dne 26. 1. 2022 bylo žalobou napadené rozhodnutí a rozhodnutí jemu předcházející zrušeno a věc byla vrácena k dalšímu řízení žalované. Stěžejním podkladem pro rozhodnutí byl posudek PK MPSV ČR v Plzni ze dne 3. 12. 2021, dle jehož výroku byl žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., přičemž šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb.. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %.
3. Proti tomuto rozhodnutí podala žalovaná kasační stížnost. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Ads 14/2022- 34 ze dne 17. 6. 2022 byl rozsudek Krajského soudu v Plzni zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Důvodem byla nepřezkoumatelnost zrušeného rozhodnutí za situace, kdy posudek PK MPSV, z něhož soud vycházel, nebyl úplný a přesvědčivý a dostatečně neobjasnil otázku doby vzniku invalidity, neboť byl vnitřně rozporný, uváděl různá data, k nimž byl stav žalobce posuzován, a nebylo zřejmé, k jakému datu žalobce byl, či se stal, invalidním, přičemž krajský soud tento rozpor převzal do svého rozhodnutí.
4. Krajský soud následně zadal PK MPSV – pracoviště Plzeň doplnění posudku tak, aby bylo opětovně posouzeno datum vzniku invalidity druhého stupně žalobce. Z posudku ze dne 15. 8. 2022 vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %. Doba platnosti (lhůta KLP) : 31. 1. 2023, vznik 22. 3. 2021 – lékařským nálezem praktické lékařky. Rozhodujícím zdravotním postižením je stav po teryoablaci s modif. disekcí uzlin vlevo, selektivní vpravo pro papilární carcinom štítné žlázy, T2bN1bMO/T1bmN1bMO, terapie I131 (2001), st. p. diagnosticko – terapeutické aplikaci dávky o aktivitě 5550 MBq 131-I. (2006, 2010, 2015, 19. 10. 2021), dle PET CT (2018) a dle SONO (27. 9. 2021) dvě perzistující uzliny na krku vlevo, st. p. extirpaci těchto uzlin na levé polovině krku (10. 11. 2021), dle histologie (11. 11. 2021) se jednalo o benigní nález onemocnění, trvá parciální remise. Terapeuticky podávána hormonální substituce s léčebnou supresí TGL/TSH s klinickými projevy středně těžkého funkčního postižení

štítné žlázy. Vedlejšími zdravotními postiženími jsou VAS LS páteře vlevo na podkladě degener. změn dle RTG, hypermetropia cum astigmatismus I. utr., presbyopia, meibomitis chr., pseudopterygium, incipientní coxartrosa I. sin., incipientní gonartrosa I. sin, arteriální hypertenze léčená, chronický atopický ekzém, hypertrofie prostaty. U žalobce se jedná o středně těžké funkční postižení poruchy štítné žlázy uvedené v kapitole IV., položce 1c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v pl. znění, pro které stanovuje míru poklesu pracovní schopnosti při rozmezí 30 % - 40 % horní hranicí 40 %. Horní hranice zvolena vzhledem k chronicitě průběhu onemocnění. Vzhledem ke klinické progresi potíží při zákl. onemocnění a vzhledem k dalším onemocněním žalobce, zejména k VAS LS páteře na podkladě degener. změn dle RTG a k sekundárnímu očnímu onemocnění se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 % a celkově činí 50 %. Nelze ale hodnotit dle stejné kapitoly a oddílu, položky d), neboť nelze prokázat srdeční a psychické komplikace se závažným omezením celkové výkonnosti. Není důvod pro použití § 4 odstavce 1 citované vyhlášky. S ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobce komise konstatovala, že není v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ Karlovy Vary a s posudkovým zhodnocením námitkového řízení ve smyslu nepřiznání invalidity. Komise, na rozdíl od posudkových zhodnocení OSSZ Karlovy Vary a námitkového řízení, hodnotí jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobce endokrinní poruchu, poruchu štítné žlázy a přiřazuje ji do jiné zákonné položky. Vzhledem k prokazatelnému funkčnímu postižení a progresi klinických potíží vyplývajících z doložených lékařských nálezů je odůvodněné přiznání invalidity druhého stupně. Klinický stav odpovídá středně těžkému postižení. Žalobce není schopen práce spojené s větší fyzickou námahou, s manipulací s těžkými břemeny, v nepříznivém klimatickém prostředí, je schopen lehčí fyzické práce na zkrácený úvazek. Je schopen po vzniku invalidity druhého stupně vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti je 50 %. Změna stupně invalidity: přiznáním druhého stupně invalidity dnem 22. 3. 2021 nálezem praktické lékařky prokazujícím zhoršení zdravotního stavu a pracovní schopnosti.

II.

Posouzení věci soudem

5. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci bylo, s ohledem na vypracovaný posudek PK MPSV ČR, v souladu s § 77 odst. 1 s.ř.s. nařízeno ústní jednání.

III.

Rozhodnutí soudu

6. Soud shledává důvodnou námitku žalobce týkající se toho, že jeho zdravotní stav byl nedostatečně zjištěn a následně chybně posouzen.
7. K námitkám žalobce týkajícím se nedostatečného posouzení zdravotního stavu není soud oprávněn se vyjadřovat, protože v této věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány

posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).

8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování doplnění posudku, který byl vypracován k datu vydání rozhodnutí žalované ze dne 27. 4. 2021 po jednání konaném dne 3. 12. 2021 za účasti odborných lékařů z oboru interní lékařství, jenž obsahoval rozpory ohledně stanovení doby vzniku invalidity žalobce. Z obsahu doplnění tohoto posudku, které bylo vypracované dne 15. 8. 2022, soud mimo jiné zjistil, že žalobce byl invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %. Přiznání druhého stupně invalidity je dnem 22. 3. 2021 nálezem praktické lékařky MUDr. K. K. prokazujícím zhoršení zdravotního stavu a pracovní schopnosti. Rozhodujícím zdravotním postižením byla onemocnění citovaná v bodě 4 tohoto rozhodnutí, vedlejším zdravotním postižením byla onemocnění citovaná tamtéž.
10. Uvedenými posudky byly zhodnoceny lékařské nálezy a vyšetření MUDr. K. K., praktické lékařky, MUDr. F. Ch., endokrinoložky, MUDr. K. V., Ph.D. z FN Motol, kliniky nukl. medicíny a endokrinologie, oční vyšetření MUDr. E. P., MUDr. A. E. a MUDr. E. H., urologa MUDr. J. B., MUDr. P. R. z Kliniky nukleární medicíny a endokrinologie, ortopedů MUDr. J. P., MUDr. M. N., MUDr. K. R., MUDr. M. K. a MUDr. J. P. z ambulance léčby bolesti a chirurga MUDr. P. B.
11. PK MPSV konstatovala, že se u žalobce jedná o středně těžké funkční postižení poruchy štítné žlázy uvedené v kapitole IV., položce 1c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v pl. znění, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti při rozmezí 30 % - 40 % s horní hranicí 40 %. Horní hranice zvolena vzhledem k chronicitě průběhu onemocnění. Vzhledem ke klinické progresi potíží při základním onemocnění a vzhledem k dalším onemocněním žalobce, zejména k VAS LS páteře na podkladě degener. změn dle RTG a k sekundárnímu očnímu onemocnění se dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 % a celkově tak činí 50 %. Nelze ale hodnotit dle stejné kapitoly a oddílu, položky d), neboť nelze prokázat srdeční a psychické komplikace se závažným omezením celkové výkonnosti a není důvod pro použití § 4 odst. 1 citované vyhlášky. S ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobce komise konstatovala, že není v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ Karlovy Vary a

s posudkovým zhodnocením námitkového řízení ve smyslu nepřiznání invalidity, jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu hodnotí u žalobce endokrinní poruchu, poruchu štítné žlázy a přiřazuje ji do jiné zákonné položky.

12. Vzhledem k prokazatelnému funkčnímu postižení a progresi klinických potíží vyplývajících z doložených lékařských nálezů je odůvodněné přiznání invalidity druhého stupně, klinický stav odpovídá středně těžkému postižení. Žalobce není schopen práce spojené s větší fyzickou námahou, s manipulací s těžkými břemeny, v nepříznivém klimatickém prostředí, je schopen lehčí fyzické práce na zkrácený úvazek. Žalobce je schopen po vzniku invalidity II. st. vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti je 50 %. Změna stupně invalidity: přiznání II. st. invalidity dnem 22. 3. 2021 nálezem praktické lékařky. Komise měla k dispozici pro posouzení funkčního postižení žalobce dostatek podkladů, a to jak lékařských nálezů, tak i vlastní vyšetření odborným internistou při jednání, aby mohl být dostatečně objektivizován zdravotní stav a funkční postižení žalobce.
13. Podle § 39 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla o nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
14. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. V této věci podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti nebyly PK MPSV shledány.
15. Podle § 38 písm. a) zákona 155/1999 Sb., o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byli-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
16. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž byly zamítnuty jeho námitky, a bylo potvrzeno rozhodnutí ČSSZ, jímž byla zamítnuta žalobcova žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů s odůvodněním, že žalobce není invalidní, neboť jeho pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 25 %.

17. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 3. 12. 2021 a doplňujícího posudku ze dne 15. 8. 2022 reagujícího na zrušující rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 9 Ads 14/2022-34 ze dne 17. 6. 2022 má soud za prokázané, že se u žalobce jedná o invaliditu druhého stupně, datum jejího vzniku byl stanoven na 22. 3. 2021 k datu lékařského nálezu praktické lékařky žalobce. S ohledem na to, že k vydání prvostupňového rozhodnutí došlo dne 27. 4. 2021 a k vydání žalobou napadeného rozhodnutí došlo dne 22. 7. 2021, je zřejmé, že žalobce se stal invalidním ještě před vydáním obou těchto rozhodnutí, z čehož vyplývá, že žaloba byla podána důvodně. Soud proto napadené rozhodnutí žalované ze dne 22. 7. 2021 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 27. 4. 2021 tímto rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s. ř. s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce ke dni vydání uvedených rozhodnutí odpovídal druhému stupni invalidity, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila 50 %, avšak lékařem OSSZ a lékařem ČSSZ byla přiznána pouze míra poklesu 25 %.
18. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce byl dle posudku PK MPSV ze dne 15. 8. 2022 invalidní ke dni 22. 3. 2021 pro invaliditu druhého stupně, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – druhý stupeň invalidity u žalobce. Vydáním nového rozhodnutí bude realizován tento rozsudek, když rozhodnutí o přiznání druhého stupně invalidity ke dni 22. 3. 2021 by byla vydala žalovaná již na základě posouzení zdravotního stavu žalobce v rámci řízení správního orgánu prvního stupně či v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s. ř. s.
19. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšný žalobce, jenž nebyl ve sporu právně zastoupen, nepožadoval náklady řízení, a proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 12. 9. 2022

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně

